

הסדרי ביטחון בהסכם עם הפלסטינים שלמה ברום

הסעיפים הביטחוניים בהסכמים עם הפלסטינים נועדו לטפל בשלושה איומים ביטחוניים :

1. אפשרות שהמדינה הפלסטינית עצמה תהפוך לישות עוינת שתילחם בישראל.
2. האפשרות ששטחה של המדינה הפלסטינית ישמש פלטפורמה להתקפות על ישראל על ידי אחרים.
3. איומים ביטחוניים שמקורם במדינות שממזרח לישראל.

הסוגיות שעולות בהתייחסות לאיומים אלו הם :

1. שאלת חימושם של כוחות הביטחון של המדינה הפלסטינית, או שאלת המדינה הפלסטינית
2. המפורזת.
3. הגבלות על בריתות צבאיות של המדינה הפלסטינית.
4. מחויבות המדינה הפלסטינית למנוע התפתחות תשתית טרור ולמנוע פעולות טרור משטחה כנגד מטרות ישראליות.
5. שיתוף פעולה ביטחוני בין שתי המדינות.
6. השליטה והבקרה בגבולות של המדינה הפלסטינית עם מדינות שלישיות (המעטפה החיצונית של פלסטין).
7. נוכחות כוחות ישראלים בבקעת הירדן כמענה לאיומים ממזרח.
8. תחנות התרעה ישראליות בשטח הפלסטיני.
9. השליטה במרחב האווירי של המדינה הפלסטינית.
10. השליטה במרחב האלקטרומגנטי.

נושאים אחרים שאינם ביטחוניים, ויחייבו גם הם הסדרים ביטחוניים הולמים :

1. ההסדרים המיוחדים בירושלים.
 2. המעבר הבטוח בין שתי המדינות.
 3. שימוש של אזרחים ישראליים בכבישים בשטח הפלסטיני (כביש 443 וכביש הבקעה).
 4. גישה למקומות הקדושים היהודיים בשטח המדינה הפלסטינית.
- ולבסוף עולה שאלת הבקרה ואימות של ההסכמים, ובהקשר זה השאלה היותר רחבה של תפקידים אפשריים לנוכחות בינלאומית בשטח המדינה הפלסטינית בכלל ובירושלים בפרט.
- השאלה המרכזית עמה צריכים שני הצדדיים להתמודד במשא ומתן בנושאים הביטחוניים היא כיצד ליישב בין רצונם של הפלסטינים בריבונות מלאה לבין ההסדרים הביטחוניים הנחוצים.